

SLOVENSKI NAROD.

Izjema vsak dan zvečer, petič tedensko in pravniki, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h; na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vse leto 14 K, na pol leta 7 K, na četrt leta 3 K, na en mesec 1 K. Kder hoči sam pošt, plača na vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Za sračbu brez latodobne spošiljave naročnine se ne obračuna. — Za ostanila se plačuje od petorostopne petič-vrste po 12 h, če se se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvele bankovci. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolije pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Začnite pri sebi.

Klerikaleci in socialni demokratje so začeli v zadnjem času veliko in hrupno agitacijo za splošno in enako volilno pravico. Sicer se ne more reči, da bi imela ta agitacija kaj posebnih uspehov, ker je omejena izključno na industrijalno delavstvo, ki ga je pri nas bore malo, ali hrup se dela in pisari se o stvari tako, kakor bi že jutri Kordelič, Kristan in Štefe hoteli dvigniti slovenski svet iz tečajev.

Ker ne pripisujemo tej agitaciji nikakega posebnega pomena, saj stvar ni aktualna, zato se tudi ne oziramo dosti na to agitacijo in na njene sadove.

Le nekaj moramo vendar pibiti, že da se spoznajo nagibi agitacije in podlost tistih fraz, s katerimi se rogovi.

Klerikaleci in socialni demokratje predstavlja splošno in enako volilno pravico kot edino resnično in kot najpopolnejše jamstva za najizdatnejše zastopanje interesov vsega naroda pa tudi kot posledico demokratičnega stališča, da je ljudstvo suverensko, da imajo vsi ljudje enake pravice in dolžnosti in da se mora torej ljudstvo samo vladati.

S klerikaleci v tem oziru pač ni treba razgovarjati se, ker je katoliška cerkev principijalna sovražnica demokracije. Cerkev zastopa avtoritete in papež Pij IX. je preklel avstrijske ustavne zakone in to prokletje je še danes v veljavi. Klerikaleci so nasprotniki ljudske suverenitete in če se danes poganjajo za splošno in enako volilno pravico, store to radi tega, ker upajo, da jim izroči ljudstvo v svoji nevednosti tem potom mož, s katero bi mogli obnoviti princip avtoritete.

Pa tudi v odkritosrčnost socialnih demokratov ne moremo zaupati. Poganjajo se za splošno in enako volilno pravico z velikanskim šumom, s krikom in z vikom, prav po vzorih velikih demagogov, ali tam, kjer bi lahko uveljavili princip ljudske suverenitete, tam kjer se edino

od njih odvisno pri pomoči temu načelu do veljave, tam, kjer bi moral po človeški sodbi vladati pravi demokratizem — tam nečejo socialno demokratični maherji ničesar vedeti o splošni in enaki volilni pravici.

Pri današnji organizaciji političnega življenja je neizogibno potrebno, da ima vsaka stranka svoje vodstvo, ki to stranko vse stransko zastopa, ker o vsaki stvari vendar ni mogoče vprašati vseh somišljenikov. Vodstvo je v stranki to, kar je v državi ministarstvo.

Slovenska narodnonapredna stranka ima vodstvo, o katerem se mora reči, da je res zastopstvo vseh somišljenikov. To vodstvo je namreč voljeno in izvolil ga je shod zaupnih mož, shod, na kateri so bili povabljeni vsi zanesljivi pristaši narodnonapredne stranke. Kakor se vidi, je vodstvo narodnonapredne stranke sestavljeno na principu demokratizma.

Kako pa je pri drugih strankah?

Klerikaleci imajo vodstvo, ki ga izvoli občni zbor katoliškega političnega društva. To društvo ima prav malo članov in še ti so skoraj sami duhovniki. Ljudstvo nima pri volitvi vodstva nobene besede, to pa tudi ni potrebno, saj mora biti vodstvo pokorno škofu in ima škof po cerkvenih zapovedih v vseh rečeh prvo in zadnjo besedo.

Socialni demokratje agitirajo najbolj za splošno in enako volilno pravico; zahtevajo jo za državni zbor, za deželne zbore in za občine, samo v svoji lastni stranki nečejo ničesar vedeti o splošni in enaki volilni pravici. Socialni demokratje imajo strankarsko vodstvo, ki ni izvoljeno na podlagi splošne in enake volilne pravice organiziranih pristašev; socialni demokratje so stranka, ki je antidemokratična, ki je aristokratsko organizirana; imajo oktroirano to je usiljeno vodstvo in to vodstvo

vlada stranko ravno tako, kakor n. pr. more skoro absolutistično vladati avstrijsko ministarstvo, ker je avstrijski konstitucionalizem le na videz.

Na shodu socialnodemokratične stranke v Brnu sta Resel in Schuhmeier zahtevala, naj se vodstvo socialnodemokratične stranke voli na podlagi direktne, splošne in enake volilne pravice, ali patentirani voditelji, ki so za svoje vodstvo dobro plačani, niso hoteli o tem ničesar slišati. Dr. Adler je tedaj izrekel krilate besede: Die sozialdemokratischen Arbeiter besitzen noch nicht das politische Verständnis, um sich jene wählen zu können, die ihre Interessen vertreten. Torej dr. Adlerju so socialnodemokratični delavci še tako neumni, da niso zmožni izvoliti pravih mož v vodstvo stranke. To je lep poklon.

In »sodrug« Reumann je na shodu v Brnu dejal: »Unsere Genossen und hauptsächlich die Genossinnen haben noch nicht den Verstand, sich die richtigen Männer in die Parteileitung zu wählen. Ein Wahlrecht zur Parteileitung werden wir nie einräumen.«

Ta socialnodemokratična parteileitung zavzema napram pristašem tako stališče, kakor rimsko papeštvo napram vernikom — socialnodemokratično vodstvo je nedemokratično, je avtoriteta in nezmožna samovoljnost in delavci so ji samo Stimmvieh.

Mi pa pravimo: Če se ljudje dosti pametni in zmožni, da si sami izberejo poslance, bodo pač tudi zmožni, da si izvolijo tudi strankarsko vodstvo. Ljudje, ki pa po dr. Adlerju in Reumannu nimajo toliko pameti, da bi izvolili prave moče v vodstvo posamične stranke, ti so že celo nezmožni izvoliti prave moče za vodstvo države, dežele in občine.

Klerikaleci in socialni demokratje naj torej najprej v svojih strankah priznavajo svojim pristašem splošno, enako, direktno in tajno volilno pravico, zakaj dokler tega ne store, je vsa njih agitacija humbug.

Deželni zbori.

Gradec, 19. oktobra. V začetku seje so bile volitve v odseki. Izmed slovenskih poslancev so bili izvoljeni: V naučni odsek: dr. Dežko, v petičski odsek: Kočevar, v deželnokulturni odsek: dr. Jurčič in Roš, v občinski odsek dr. Hrašovec, v posebni odsek za železniške zadeve: Vošnjak, v gospodarski odsek: dr. Ploj in Rožkar. Pri konstituiranju odskov se seveda na Slovence niso več ozirali. — Zadeve, ki so bile na dnevnem redu, so se na to izročile odsekom. — Poslanec Wastian je predlagal, naj se deželni zbor zavzame, da dobi čimprej privatno žensko učiteljske v Mariboru pravico javnosti. Posl. dr. Hrašovec je interpeliral zaradi nekih cest v svojem volilnem okraju ter zaradi tega, da se nemške šole pri raznih slavnostih krastejo s pruskimi zastavami, dočim velja za Slovencev tem oziru drugačna mera. — Prihodnja seja bo v soboto.

Celovec, 19. oktobra. Deželni odbor barona Aichburg je poročal o regulaciji učiteljskih plač. V zadnjem zasedanju je namreč deželni zbor naročil deželnemu odboru, naj preuči potrebo in način zboljšanja učiteljskih plač, oziroma glede pokritja. Deželni odbor pa je prišel do prepričanja, da bi celo najmanjše zboljšanje povzročilo deželi toliko stroškov, da bi jih brez novih naklad ne prenesla. Zato na to ni misliti pred letom 1906. — Potem je utemeljeval posl. Weiss svoj predlog, naj se državnemu zboru predlaga, da se deželi Koroški odpiše nad 4 milijone kron, ki jih je posodila država brezobrestno za re-

gulacijske namene in za razbremenitev zemljiških dolgov, ali se pa naj vsaj podaljša rok za vračevanje.

Brno, 19. oktobra. Tudi današnja seja je bila zelo viharja, ker se je nadaljevala debata o izgredih v Brnu. Posl. Pereček (Čeh) je ostro kritikoval postopanje brnske policije, ki je zapirala same Čeha. Pri tem je imela policija namenoma brušene sablje, da je bolje sekala po Čehih. Govornik je pokazal tako sabljo zbornici. Istotako je dokazoval, da je sodišče postopalo pristransko napram Čehom. Med splošnim hrupom nemških poslancev je izrekel prorokovanje, da bo Brno morda češko še preden umrje sedanji župan.

Dr. Körber o ogrski krizi.

Rim, 19. okt. »Tribuna« je prinesla razgovor njenega dunajskega dopisnika z bivšim ministrskim predsednikom dr. pl. Körberjem o krizi na Ogrskem. Dr. Körber je izjavil, da priznava veliko resnost sedanjega položaja, toda pri pomniti mora, da krizi med Avstrijo in Ogrsko pravzaprav ni pripisovati večjega pomena, kakor konfliktom, ki se neprestano spletajo med raznimi narodi ter se poravnajo, kakor n. pr. zadnjič med Nemčijo in Francijo. Kriza je res zelo resna, vendar je pričakovati, da se dožene mir, ker so medsebojni interesi obeh državnih polovic pretesno zvezani, da bi jih premagali vplivi in moči, ki delujejo proti skupnosti. Glede splošne volilne pravice ima dr. pl. Körber svoje pomisleke. V Avstriji je predvsem narodnostno vprašanje resen zadržek za tako radikalno volilno reformo.

Novo ministristvo na Ogrskem.

Budimpešta, 19. oktobra. Danes je prinesel uradni list zopetno imenovanje Fejervaryjevega ministristva. Imenovani so vsi stari ministri razen poljedelkega

LISTEK.

Na gorah.

V evangeliju (Luka 6, 12) čitamo: »Šel je ven na goro, da bi molil.« Te besede evangelistove je tolmačil sv. Ambrozij tako-le: »Vsi veliki, vsi plemeniti misleči ljudje hodijo na gore; tisti, ki iščejo Boga, ki molijo, ki so božji glasniki kakor možje velikih dejanj.« Mozes je na gori med grmenjem in treskanjem govoril z Gospodom; Elija je na isti skali slišal božji glas a na svetu ga ni sveteljšega kraja, kakor je tista gora, kjer je sin božji izrekel svoj consumatum est.

V teh starodavnih verskih zgodbah se zrcali tisto čuvstvo, ki navdaja danes ljudi bolj, kakor kdaj poprej. Že pred davnimi stoletji so slutili ljudje, da so na gorah bližje božanstvu, bližje večnosti. V vseh časih in pri vseh narodih so ljudje vedno radi hodili na gore, kakor bi tam pozabili vse pozemsko gorje in vse žalosti, katerih je polna naša »solzna dolina« kakor bi bila na vrhovih doma sreča.

Iz tega hrepenenja, iz te slutnje se je tekom časa razvila moderna tu-

ristika, ki pa je postala že šport in ima le prav malo vpliva na človeško dušo.

Človek, ki se ne bavi v športnem smislu s turistiko, išče na gorah predvsem miru. V veličanstveni gorski samoti je človek odmaknen od šuma vsakdanjosti. Silni ropot, ki vlada noč in dan v mestih in uničuje naše živce, in hrupno mestno vrvenje — vse to kontrastira mogočno od majestetičnega miru vrh gora. V mestu je človek stroj, ki nima svoje volje, in ne pride nikdar do tega, da bi pogledal v svojo dušo in slušal svoje srce. Na gorah žele pride takorekoč k sebi in se zave svoje osebnosti, ker ga ničesar ne moti, ker ničesar ne more prevpiti glasov njegove notranjosti. Le na gorah se človek tako umiri, da je zmožen misliti o svojih življenjskih močeh in o svojih življenjskih namenih.

Kar nas na gorah posebno povzdiguje in krepi, to je čistost atmosfere. Smrad se sicer dviga iz nižav življenja proti nebu, ali na vrhu gora ga ni več čutiti. Z gore se pač vidijo kadeči se dimniki in strupene pare razširjajoče človeška bivališča, ali daleč so pod nami, celo strelonosni oblaki se pode pod našimi nogami. Tako je, kakor bi

dihali na gori zrak naravne čistosti in kakor bi ta sveži okrepčujoči čisti zrak polnil naše duše s plemenitimi čuvstvi in iztisnil iz njih vse, kar je maščevalnega, zločestega, grdega in ne-naravnega.

„Razgled“ je beseda, ki se največkrat sliši iz turistovskih ust. Čim višje se vzpenjamo na gore, toliko bolj izginja, kar nam je v dolini omejevalo razgled in odpira se nam nov svet. Vse, kar je ustvarila človeška roka, kar nam sicer tako mogočno imponira in na kar smo nad vse ponosni, vse to leži globoko doli pod nami in izgleda v primeri s kolosalnostjo narave kakor borna igrača za otroke. Narava izvabi človeka iz njegove dušne tesnobe in ga uči spoznavati večne vrednote in večnega upanja. Moderna etika uči, da je le najredkejšim izvoljencem mogoče spoznati prave nagibe in smotre življenja ter pojmiti naravni ideal — ali na gorah prečine človeka nekaj, kar je vsaj podobno spoznanju, da je človeštvu treba povzdigniti se iz vsakdanjosti in gledati, da se povzdigne na čim višji moralni nivo. Na gorah obide človeka vsaj slutnja, da ne sme življenja presojati s svojega osebnega stališča, tam spozna, kako omejeno je vse naše obzorje, tam uvidi, da mora dvigniti

svoj pogled in zreti čez griče, ki obkrožajo njegovo bivališče na celoto.

Bivanje na gorah je užitek. Človek se čuti zdravega in blagodejno čuvstvo veselja mu napolni srce. Sveži zrak, mili in vendar krepki vonj gorskih trat, nas v družbi z vzvišeno samoto pomlaja, poživilja in okrepi za nove borbe. Izlet na gore je nekaka dušna in telesna kopel v solnčnem morju, ki je razlito na gorah. Duša soplje vzdih, ki jo prevzame tako prijetno, kakor bi bila vnovič vzklikla cvetka sreče.

In tu spozna človek tudi večno resnico, ki jo je Kant formuliral z besedami, da je vsaka posebna božja služba brezpomembna za človeško naravnost, da je nečimerna ostentacija, kajti šele vrh gore se spozna veličanstvo božjega stvarstva.

Čemu sem to zapisal? Turistika se pri nas lepo razvija. »Slov. plan. društvo« ima svoj list, ki izhaja ne samo v sezoni izletov, nego tudi po zimih in ki prijavlja mnogo prav dobrih in zanimivih spisov. Ali bi ne bilo mogoče, da bi kdo spisal simboliko narave. Po mojem prepričanju bi tako delo silno ugodno vplivalo na vse dele našega naroda v etičnem oziru in bi tudi pospešilo slovensko turistiko.

R.

Na devinski skali.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

(Dalja.)

»Mihele Galengano, ali hočeš biti deležen zadnje tolažbe naše svete vere?« je vprašal krivoverski škof Angelik.

Galengane je prikimal. Njegov goreči pogled je pričal, da je na koncu svojih moči, da se mu bliža zadnja ura.

»Ali je tvoja duša pripravljena stopiti očiščena pred Gospoda?«

»Očisti jo ti,« je komaj slišno dihnil Galengano.

»Ali priznaš vse nauke svete naše vere, ki jo služabniki rimskega papeža imenujejo krivo?«

»Da.«

»Kdo je Bog?«

»Stvarnik vsega, kar je dobrega na svetu. Ustvaril je misel, ustvaril je ljubezen in vse, kar je nevidno, in pomagal mu je njegov sin Jezus, čigar duh je v telesu sv. Pavla živel trintrideset let med nami.«

»Ali preklinjaš satana?«

»Preklinjam satana, ker je stvarnik semlje in mesa, oče mesenosti

ministra Györgya, ki je sam pro- sil za izpust. Za poljedelškega mi- nistra je imenovan vpokojeni gosdar- ski ravnatelj baron Feilitzsch. Provizorno vodstvo finančnega mi- nistrstva je poverjeno ministrskemu predsedniku baronu Fejervaryju. Obenem so dobili dostojanstvo taj- nih svetnikov novi justični mi- nister Lanyi, trgovinski minister Vörös, minister notranjih zadev Kristoffy, brambovski minister podmaršal Bihár, naučni minister Lukacs in hrvaški minister Ko- vačević. — Novi ministri so se odpeljali danes na Dunaj, da jutri prispejejo. Prihodnje dni se ustanovi nova napredna stranka, ki že šteje 15 članov. Za predsednika je izbran baron Daniel. H konsti- tuiranju nove stranke pridejo tudi novi ministri ter bo pri tej priliki Fejervary razložil svoj program. — Novi minister Feilitzsch je izstopil iz liberalne stranke.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 19. oktobra. Grške čete uganjajo v gorovju janinskega vilajeta razna grozodejstva ter vplivajo z grožnjami in zločinosti na ljudsko štetje v prilog Grkom.

Belgrad, 19. oktobra. Med Srbi v Skoplju je veliko razbur- jenje, ker namerava škarnat usta- noviti v Skoplju seminar za učitelje in duhovnike. Srbi smatrajo Skoplje za srbsko glavno v severni Macedo- niji, a bolgarski seminar bi záviral Srbe v položaj.

Položaj na Ruskem.

Varšava, 19. oktobra. Zelo veliko častnikov in vojakov se je za- govarjalo pred tukajšnjim vojnim so- diščem zaradi razširjenja re- volucijskih spisov. Skoraj vsi so bili obsojeni na prognanstvo v Sibirijo. — V Jekaterino- slavnu so se spuntali rezervisti, ki so bili pozvani, da napravijo mir na Kavkazu. Rezervisti so napadli vo- jaške zaloge ter se je vnel pravcati boj med njimi in vojniki. Rezervistom se je pridružilo več tisoč civilistov.

Ministrska sprememba na Pruskem.

Berolin, 19. oktobra. Trgovin- ski minister Möller je na lastno prošnjo odstopil ter dobil naslov dr- žavnega ministra in dedno plemstvo. Na njegovo mesto je imenovan predsednik pokrajine »zapadna Pru- ska«, Delbrück.

Ločitev Švedske in Norveške.

London, 19. oktobra. Kakor brž bo norveška zbornica sprejela vladni predlog, naj se norveška krona ponudi danskemu princu Karlu, pride posebna norveška de- putacija ponuditi v Kodanj princu prestol. Kralj Kristijan je svo- jemu sinu že baje dal tozadevno do-

voljenje. Najbolj si je prizadevala Karlova soproga princesinja Maud, da bi svojega moža pregovorila, naj ne sprejme norveške krone, ker ji je najljubše mirno rodbinsko živ- ljenje. Šele oče princesinje, angleški kralj Edward je hčeri dokazal, da se mož ne sme odtegniti višjim dol- nostim.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. oktobra.

— **Osebnosti.** G. m. n. z. z. s. profesorja Janko Košan v Mariboru in Fran Železinger v Graecu sta pomaknjena v 7. šol- novni razred.

— **V avdijenci** je sprejel se- sar večeraj namestniškega podpred- sednika dr. And. Schaffgotscha.

— **Šukljejeva megaloma- nija** presega res že vse meje in razumen človek se mora na glas smejeti, če opazuje bolešno domišlja- vnost tega političnega kameleona. Z njegovim govorom o izseljevanju in z njegovim predlogom glede belo- kranjskih železnic se bomo posebej bavili, ali tako mimogrede moramo vendar omeniti tudi to, kar priča, da si bo moral dvorni svetnik s Kamna zopet kmalu iti hladit mož- gane v Mozirje. Govoreč o denarju, ki ga izseljenici pošiljajo v staro do- movino in ki ga ljudje smatrajo kot dobiček, je dejal Šuklje: »Ti nazori (o dobičku) so razširjeni tudi v kro- gih politične uprave. Dokazati pa hočem, da je to navašna, narodno- gospodarska zmota. Obžalujem, da se o tem vprašanju ni še znanstveno razpravljalo. Moja krivda to ni. Ko sem se pred petimi leti poslovil iz aktivne službe in obenem iz parla- mentarnega življenja, ker nisem ho- tel sprejeti mandata, ki so mi ga po- nudili z gotovimi pogoji, nameraval sem tej stvari priti do dna ter napisati razpravo za narodno- gospodarski časnik, tibiško »Zeit- schrift für die gesamten Staatswis- senschaften«, za Schmollerjev »Jahr- buch« ali za dunajski strokovni list, ki ga izdaja Böhm-Bawerk Šuklje je tako bolan na možganih, sicer bi sprevidel, da se mora vsak trezno misleči človek, smejeti tem njegovim besedam, ki niso drugega kakor baharija, posledica bolešne mega- lomanije. Šuklje je v narodnogospo- darskih vprašanjih diletant in če se je tudi v tej stroki kolikor toliko po- učil, je vendar smešna in otročja ba- harija, če se primerja takim kapaci- tetam, kakor jih je našel, in če trobi v svet, da bi mogel v prvih stro- kovnih listih rešiti oni problem, s katerimi se prve avtoritete niso na- čistile. Kar je Šuklje v drž. zboru povedal o izseljevanju, kaže, da o tem problemu le malo razume. Nje- gova znanost zadostuje se »Slovenec«

in »Domoljub«, pri listih, v katere je hotel pisati, pa so diletantom vedno vrata zaprta.

— **Ljubljanski »Sokol«.** Danes zvečer je izredni občni zbor »Ljubljanskega Sokola«. Že dolgo let ni bilo tako važnega in pomembnega občnega zbora. Kriza, ki je nastala v Sokolu, se bo danes rešila — lahko pa se reče, da je od načina rešitve v veliki meri odvisna prihodnost ljubljanskega »Sokola«. Navadno je udeležba na Sokolovih občnih zbora le pičila. Bilo bi neopustno, ko bi pri tej priliki ne prišlo kaj več So- kolov; neopustno bi bilo, ko bi se odločitev v tako važnem trenutku prepuščala samo tistim Sokolom, ki se navadno udeležujejo občnih zborov. Odkar je bil napovedan ta izredni občni zbor, smo se vzdržali vsake besede o krizi v Sokolstvu in smo celo odložili odgovor na gotove do- pise v gotovih listih, samo da bi se ne poostriale nastale razmere. Tudi danes se vzdržujemo vsake take pri- pomnje, samo nujno pozivljamo vse člane Sokola, naj se si- gurno in zanesljivo udeleže današnjega občnega zbora. Komur je mar za Sokola, naj izpolni svojo dolžnost in naj pride na občni zbor, ki se bo vršil v mali dvo- rani »Narodnega doma« točno ob polu 9 uri zvečer. Vsi Sokoli na krov!

— **Zalostna slika.** Iz Šmartna pri Litiji se nam piše: »Slovenec« je dne 17. t. m. prinesel med sodnj- skimi novicami tudi poročilo o ob- ravnavi učitelja g. R. Pleskoviča iz Šmartna pri Litiji, katere se je vršila približno pred dvema mesecema v Litiji. Da je cela stvar po »Sloven- čevu« zavita, se pač ume. Naj stvar nekoliko pojasnimo. Ud krajnega šol- skega sveta Anton Zaman je pri neki seji rekel g. nadučitelju g. M. Debe- laku, da neki otroci (imenoval je 3 otroke), govore, da je učitelj gospod Pleskovič v šoli ušil, da ni Boga in da če je, da je tak, kakor kaka mačka ali pes. (!) Gosp. nadučitelj je gosp. Pleskoviča na to opozoril, na kar je g. Pleskovič zahteval preiskavo, proti A. Zamanu pa vložil tožbo. Pri pre- iskavi so bili otroci zaslišani posa- meznó v posebni sobi. Učitelja gosp. Pleskoviča ni bilo v sobi, kakor trdi »Slovenec«, šele potem je bil gosp. Pleskovič navzoč, ko je g. nadučitelj otroke v razredu skupno posvaril, ker je bilo iz preiskave razvidno, da so si otroci to sami izmislili, oziroma bili naspeljani, naj tako govore. V za- četku so trdili imenovani trije otroci (drugi učenci o tem niso ničesar ve- deli), da so slišali. Kmalu so pa rekli, razen ene deklice, da niso slišali, eden je še celo rekel, da je prišel k njemu sin Ant. Zaman in mu rekel, naj le tako govori,

ker bi radi učitelja Plesko- viča stran spravili. To je po- trditi tudi pred sodiščem, kar je pa »Slovenec« pozabil povedati. Zapisnik te preiskave je bil predložen okrajnemu šolskemu svetu. Pri sodni obravnavi je bil A. Zaman oproščen, češ, da je govoril pri seji kot ud krajnega šolskega sveta. Upokojeni nadučitelj g. Arko je v gostilni g. Arkota ml. vprid več gostov govoril, da je bil pri dekanu g. Žlogarju in da mu je ta rekel, da g. Pleskovič v šoli ušil, da ni Boga. Na opetovan- pov, ako je to res in če pri tem ostane, je g. Arko odgovoril, da pri tem vedno ostane. G. Pleskovič je vložil tožbo tudi proti dekanu gosp. Žlogarju. Obravnava je bila zelo za- nimiva. Zaslišani so bili samo oni trije otroci, drugi ne. In glejte, pri obravnavi so vsi trije tr- dili, da so sami slišali. Omeniti je pa pri tem treba, da so bili otroci povabljeni preje k g. dekanu Žlogarju v privatno stanovanje. Sicer je oni došek pri sodišču tudi potrdil, da ga je sin A. Zaman silil tako go- voriti; na to se ni oziralo, am- pak se je kar prezrlo. Dekan g. Žlogar je bil pred sodiščem oproščen, a le zato, ker ga je rešil g. Arko s tem, da je s prisego potrdil, da je takrat v gostilni lagal. Prisegel je namreč, da dekan gosp. Žlogar proti njemu tega ni nikdar govoril. Ko je mož izvedel, da je vložena proti g. dekanu tožba, se je začel takoj zvi- jati, da mu to ni ljubo, in da se ne- rad zameri g. dekanu. V službi osi- vel mož je s prisego potrdil, da je lagal in da je svojega kolega misti- ficiral in ga tako pripravil v škodo. Ga li vest kaj peče?!

— **Delo škofa Nagla.** V Hrušicu pri Podgradu v Istri je po- stal škof Nagl duhovnika Arbana- sičiča, ki je Italijan in ki niti oče- naša ne zna slovensko mo- liti. Hrušica je popolnoma slovenski kraj, kjer je ljud- stvo opravljalo doslej vse svoje mo- litve v slovenskem jeziku, ker dru- gega jezika ne zna. A škof Nagl se ne briga za te razmere, njegov cilj, vzeti slovenskemu narodu njegov je- zik v cerkvi, mu je svetejši od vsega drugega. Zato ravna tako! In vendar se še dobi kdo, ki zagovarja in brani raznosreditelja našega naroda! Ali si bo »Slovenec« upel tudi zdaj povzdigi- niti svoj glas za Nagla?

— **Zaradi učiteljice Stupce,** sestre klerikalne protežiranke na ljubljanski vladnici, je krajni šolski svet Leitersberg-Karčovina odstopil, ker je deželni šolski svet proti nje- govi volji imenoval imenovano učiteljico na nemško paralelo.

— **Slovensko gledališče.** Iz pisarne »Dramatičnega dru- štva« se nam piše. V soboto, dne 21. t. m. se vprizori na slovenskem

odru prvič znameniti igrokaz »Bratje Sv. Bernarda«, ki ga je spisal Anton Ohorn, poslovenil pa Frano Kobal. Igrokaz nam pred- stavlja nemške menihe različnih zna- čajev in razne omike, osebe s kme- tov, katerim je dobro jesti in piti po- tem brez napornega dela živeti vrhu- nee človeške sreče na tem svetu. Kontrast teh je pošten v mnogoletni službi osiveli godni oskrbnik, ki pa pride zaradi svojega značaja in pre- prižanja ob kruh in končno ob živ- ljenje. Igrokaz nam riše, kakor re- šeno značaje iz nemškega ljudstva, kakoršni pa živé pač povsod na svetu. Igrokaz ima v goj o tendenco, da naj vsak mladenič pri izbiranju svo- jega poklica vestno in temeljito sebe preizkusi, ali ima potrebne lastnosti za poklic. V igri nastopi vse močito dramske osebe, ter gospe Danilova in Kreisova. Igrokaz se je vprizoril ter se vprizorja na vseh nemških odrih, ter doseže tudi na slovenskem odru gotovo prav dober uspeh.

— **Slovensko gledališče.** Sinočna repriza opere »Pikova dama« se je vršila pred razprodanim gleda- liščem in dosegla, kakor pri premieri, za naše razmere prav lep uspeh. V to je največ pripomela spretna re- žija, ki je preskrbela, da je bila predstava lepo zaokrožena, da so je dejanje razvijalo gladko in da so se posamezni prizori lepo stakali drug v drugega, tvorili tako lepo harmo- nično enoto. Da je opera v glasbe- nem oziru povsem uspela, je zaaloga v prvi vrsti solistov, ki so se tako v glasbenem, kakor igralskem oziru potrudili kar najbolj, da zidostu svojim težkim, semtertja celo ne- hvaležnim vlogam, a tudi godba je sturila povsem svojo dolžnost. Vse glasbene točke so se izvajale eka- ktno in precizno, za kar gre vsa pohvala g. kapelniku, ki bo gotovo preskrbel, da bodo pri prihodnjih predstavah vse to finesse, ki jih je skladatelj položil v svojo kompoz- izijo, prišle še bolj do voljave, kar vprid velikih težkoč, ki jih nudi glasba te opere, pač ni lahko. Ome- niti nam je še, da je bil tudi en- semble na mestu, zlasti nastop mo- škega zbora je bil dober, dočim se je pri ženskem zboru v prvih dveh alikah opazala mestoma še neka ne- sigurnost tako v petju kakor v nastopu. Naslovna vloga »Pikove dame« je bila v rokah gos. Stolzove. Njena igra je bila res izborna in originalna, njena maska izvrstna; vsaka kretnja je bila dobro zamišljena in izvedena. Veliki trenotek smrti je izvedla s pretresljivo realnostjo in igralsko po- polnostjo. V povsem oziru vloge grofice ni velika, glavna njena točka je muzikalinen monolog ko si vzbuja spomine na pretekli dni in se kakor v polenu zagiblje vanje. Ta monolog je ga. Stolzova podala s finim ume- vanjem in umetniškim čustvovanjem; zlasti diskretno je pela pianissimo, ko starko dočela objemo spomini in se kakor nema zadivi v nje. Gos. Stolzova ima simpatičen, mehak in poln glas, zato je tem bolj pri- znanje vredno, da je tako častno iz- vedla svojo vlogo, ki bi pravzaprav zahtevala ostrtega, rezkega, da, odur- nega in hreščečega glasu. Vloga ge. Skalove je težavna in zelo na- porna in utrudljiva. Igrala je vsakost- čustveno in temperamentno; zlasti v lirskih momentih je igrala z očar- ljivo ljubkostjo kakor na pr v lju- bavnem duetu v I. in III. dejanju. Takisto krasen je njen dvospev s Pavlino, ko ji je vrela takorekto pe- sem iz srca in je v njo položila vse svoja čustva. Naravnost krasna pa je bila v III. dejanju, ko se je polasti obup, ko vidi, da so vse njene nade uničene in da zanjo ni drugega za- hoda — kakor smrt. Viher v raz- burkanem srau, dvom in obup, ki razjeda njeno notranjost, je podala z mojstrsko dovršenostjo in pela do- tične točke s čustvom in tako ubrano, kakor smo pri nji sploh navajeni. Gos. Rindova nima velike in tudi ne posebno značilne vloge. Njen glas je mil, blagodoneč in zlasti v višjih legah mehak in poln milobe. Odli- kovala se je posebno v duetu z gospo Skalovo in geo. Koševarjevo, zlasti v melodični pastirski medigri se je pokazal njen zvonki in sveži glas v nepričakovani lepoti in ljubkosti. Gos. Hočevarjeva je s svojim večeraj- šnjim nastopom pokazala, da je prav uvaževanja vredna sila na našem gledališču in prepričani smo, da si bo na našem odru priborila še ugledno mesto, ako se bo potrudila, da bo napredovala v toliki meri kakor do- slej. G. Orželski je bil kot Herman v svojem elementu, dasi je njegova vloga silno naporna in zahteva, da se ji posvetijo vse moči. A ni samo krasno pol, ampak je tudi, zlasti v lirskih momentih, prav lepo igral, kar je dokaz, da se je res uglobil in uživil v svojo vlogo. Vreden je vse pohvale! G. Onfednik je takisto briljiral s svojim petjem, zlasti v duetu z go. Skalovo, kjer je prišla milina njegovega mehkonedežega

in vsega, kar zapeljuje človeka v greh.

»Kaj uči dalje naša sveta vera?»

»Da sme vsak možki in vsaka ženska oznanjati sveti evangelij, kadar je navdana sv. Duha in da sme v nujnih slučajih tudi blagoslo- viti vino in kruh, samo da sezuje svoje obutalo.«

»Kaj obsijaš najbolj na svetu?»

»Obsojam babilonsko vlačugo, ki se imenuje Rim in ki je bliži apo- kalipse. Obsojam prisego, obsojam češčenje podob, obsojam, da zatvarja Rim večnost v svoje paganske templje, ki jih imenuje cerkve.«

»Bodi blagoslovljen, Mihael Ga- lengano,« so mrmrali krivoverski du- hovniki, ki so, držé svoje pletene biče v rokah, stali okrog Angelika.

»In kaj bo po smrti?« je vpra- šal krivoverski škof.

»Duša pojde ali v nebasa ali pa v pekel; vice so človeška izmišljoti- na.«

»In sodni dan?»

»Gospod je nesmotljiv; če ob- sodi dušo na pekel ali na nebasa, ne bo svoje sodbe nikdar spremenil. Sveto pismo ne pozna sodnega dne.«

»Bodi blagoslovljen, Mihael Ga- lengano,« so zopet mrmrali krivo- verski mašniki.

Škof Angelik je zdaj pristopil

tik Galengana; razprostrl je zopet roke in slovesno rekel:

»Mihael Galengano — vprid Gospoda, ki čuje tvoj odgovor, te vprašam zadnjikrat: Ali hočeš, da si očistiš vest vseh grehov s trpljenjem telesa, ki ga je ustvaril satan, in deležen biti večnega izveličanja.«

Galengano je zatrepetal, kakor bi ga bila popadla mrzelica; zamižal je in prsi so se mu krčevito vzdri- gale in zopet upadale. Minil je tren- notek, potem je Galengano dihnil:

»Hočem.«

Zdaj je škof Angelik odstopil od Galengana. Pokleknil je pri njegovih nogah in mrmraje odmolil kratko molitev, med katero so se njegovi spremljevalci razpostavili na obeh straneh Galengana, ki je s zaprtimi očmi ležal ves gol na tleh. Le dvi- ganje in upadanje prsi je izdajalo, da še živi.

»Odprite duši Mihaela Galen- gana pot, da se more preseliti v na- ročje Gospodovo. Cum mano, cum gladio, cum lingua, animam libera.«

V tem trenutku so dvignili krivoverski mašniki svoje biče in kakor blasni začeli biti po Galen- gano, da je bil v trenutku ves oblit s krvjo.

Juri, ki je doslej mirno sedel v kotu pri vratih, je planil pokonec in

se je zapodil med divjajoče krivo- verske fanatike. Bil je okrog sebe in po njih, jih metal na stran, jih suval ob zid in treskel ob tla — ali pregnati jih ni mogel. Nihče se mu ni ustavljal in nihče se ni branil, a čim je enega izpuštil, da podere dru- gega, se je prvi že zopet vrgel na Galengana. Ako je Juri komu iztrgal bič iz rok, je ta Galengano s nohti in z zobmi trgal meso s života.

Galengano je prenašal strahovite bolečine samo malo časa ali tako, kakor da jih sploh ne občuti.

Valdenze in druge tej sekci po- dobne krivoverce so obdudovali njih najhujši sovražniki prav zaradi ču- dovite moralne sile, s katero so pre- našali najstrašnejša trpljenja. Njih entuzijastični fanatism jim je dal moč, da so postali takorekto neob- čutni in so v smrti uri sami klicali svoje mašnike, naj jih bičajo in trpi- dijo do smrti.

Tudi Galengano je bil prejinjen tega fanatizma, ali oslabljen je bil tako, da je koj po prvih udarcih blasnih fanatikov izgubil zavest. Njegovo telo se je konvulsično zvi- jalo pod divjimi udarci, a biči so še žvižgali, ko se Galengano še voč ni ganil, ko je bilo njegovo telo le še razmesarjen velik kos mesa; tudi ko je bil Galengano že mrtev, so ga

krivoverski mašniki še vedno bičali in grizli, vslic vsemu prizadevanju devinskega vladarja.

Strašni, krvavi prizor se je šele končal, ko so prihiteli v sobo ljudje, katere je bil poklical Ž d Natan in ki so poblaznele mašnike siloma odtrgali od razmesarjenega trupla.

»Galenganova duša je že pred Gospodom,« je odgovoril mirno in zadovoljno škof Angelik, ko je zdrav- nik rekel, da je nesrečna žrtev straš- nega verskega fanatizma mrtva. »Ga- lengano je bil naš z dušo in s tele- som — zato zahtevamo tudi njegovo truplo.«

Nihče se ni ustavljal, ko so mašniki vsi krvavi zavili truplo v ruho in ga glasno moleš odnesli iz hiše v temno noč.

V mestu je že vse spalo. Tudi pred Katarinino hišo prej zbrana množica se je bila že davno razšla. Krivoverski mašniki so nesli Galen- ganovo truplo iz mesta na veliko njivo, kjer so pokopavali svoje mrliča. Tam so v naglije ikopali jamo in vrgli vanjo semeke ostanke najboga- teljšega trgovca vse Furlanije. Ob grobu niso molili, ker so zaničevali človeško telo kot delo satanovo in ker so smatrali molitev za umrle kot žaljenje neskončne božje pravi- nosti in božje nesmotljivosti.

glasu do polne veljave. Drugi igralci, kakor gg. Ránek, Betetto, Zach itd. so imeli bolj postranske vloge, a so igrali in peli s finim umevanjem ter mnogo pripomogli, da je v igri in petju vladala lepa harmonija. Kakor smo že omenili, je bilo gledališče razprodano, kar je isredno lep pojav, ker nam dokazuje, da se je tudi med našim občinstvom jelo širiti umevanje prave umetnosti.

— Akademija je imela dne 18. t. m. svoj redni občni zbor v „Iliriji“, na katerem so je polagal račun o preteklem poslovnem letu. Predsednik dr. Ravnihar je pozdravljajoč naglašal, da Akademija ni politično društvo, ker ji je le za kulturno, izobraževalno delo med slovenskim ljudstvom. Vzlic temu pa so nam klerikali s škofom na čelu takoj stopili nasproti. Tudi naprednjaki nam niso bili naklonjeni — kar se je zlasti pokazalo na obnem zboru Sokolske sveze. Tajnik Dermota je omenjal, da naša javnost ni imela dosti vere v uspevanje Akademije. Javnost se je držala precej rezervirano, ker je mislila, da se združujejo in nastopajo mlajši inteligenti; kakor se je godilo v prejšnjih časih. Takrat je inteligentni naraščaj lepo potrpežljivo čakal, dokler se mu ni napravil samobesni prostor v domovini, potem je pa živel v isti smeri, v istem duhu in na isti način, kakor predniki. Društveni Akademije pa so si izbrali svojo, za Slovence novo pot, po kateri hočejo izpolniti svoje poslanje in svoje dolžnosti med ljudstvom. Dosedanji uspehi društva ne kričijo, vendar so častni za malo skupino članov. In če bi ne bilo že drugih uspehov, je pač dovolj pomenljiv sam fakt, da se nas je toliko družilo s slično intencijo in da združenje ni samo od včeraj na danes. Ker pa je spoznanje razmer in potreb povzročilo to združenje, tedaj upamo opravičeno, da bodo uspehi vedno večji in vidnejši. Gmotne zadrege Akademije so premagane. Spori posameznih smeri v društvu niso mirovali in tudi niso še rešeni; a ravno vsled teh sporov se je med nami marsikaj ujasnilo in nas konsolidovalo. To je glavno! Zato tudi v bodoče ne kanimo uniformirati svojih misli in naporov! Katera struja boče boljša, bo prevladovala, samo da ima boj zoper reakcije. Torej se ni treba plašiti niti socialnodemokratske struje... Akademija je letos delovala, kolikor so pač zmogle njene mlade moči. Nakupila si ji dvoje skriptokov, večji in manjši, in prirejala je predavanja po mestih in po deželi. Vseh predavanj je bilo 65; udeležba se je kretala med 15—1100 poslušalcev. Poleg tega so bili trije društveni večeri v Ljubljani s predavanji in debato. Jako častnih uspehov smo videli v Trbovljah, kjer so bila predavanja v soc. dem. delavski organizaciji. Kakor v Trbovljah, so bili ciklički predavanja v Trstu, Idriji, na Jesenicah in v Ljubljani. Uspehi so bili povsod lepi, osobito v Trstu in Idriji. Posamezna predavanja so se vršila še v Rožni dolini, v Kamniku, v Ljubljani, (2) v Postojni, v Zagorju o/S., v Celju, v Kranju, (2) v Šiški (2), v Trstu. Vseh poslušalcev je bilo na predavanjih (NB. nekatera so bila z vstopnino) 14.812. Na eno predavanje tedaj povprečno 227.88. Po tem referatu se je vnela živahna debata zaradi dozdene inkompatibilnosti predsedstva Akademije s častjo staroste Sokolske sveze. Udeležavali so se je dr. Novak, dr. K. Vodusek, dr. Windischer, Dermota, Schweiger, dr. Ravnihar in dr. Svetnik prof. Franke je obrazložil nato finančni položaj Akademije. Društvo si je omislilo mnogo predmetov za predavanja, aparatov itd. Pri mestni hranilnici je najeto malo posojilo pod ugodnimi pogoji. Pri volitvah so bili izvoljeni dosedanji funkcionarji; le mesto med letom odpotovanja obdobja so bili zbrani novi. Pri slučajnostih je bil razgovor o delovanju Akademije v bodoči sezoni, katero bo intenzivnejše in ekstenzivnejše, ker je priraslo zopet nekaj novih mladih sil. Izboljševalna akcija je prišla med Slovenci v dober tir!

— Zabavni večer s koncertom I. hrvatskega društva „Kolo“ v Ljubljani, kateri je bil že zadnjič omenjen, se vrši v nedeljo dne 22. oktobra v areni „Narodnega doma“, s prijaznim sodelovanjem gospe in g. Dragutinovića ter g. Jovanovića, članov slovenskega dež. gledališa v Ljubljani s sledočim sporedom: 1. V. G. Brož: „Jugoslovanska koračnica“. 2. Ivanovich: „Isa valovae“, valček 3. Garner Trifunović: „Mila“, solo-produkcija v enem dejanju, izvaja gospe Dragutinovića. 4. Hajdrih: „Morje“. 5. Stahušek: „Hrvatska davorija“. 6. „Mé“ v vojski, solo-produkcija, izvaja gospod Jovanović. 7. Vogrič: „Bogomilovo slovo“, odlomek iz opere „Jamska Ivanka“. 8. Muhovič: „Susa“, koračnica. 9. Tóthy: „Luda“ deklarirana gospod Dragutinovića. Korijandoli, šaljiva pošta in ples. Začetek ob 8 uri večer. — Vstopnina za osebo 40 vinarjev. — Odbor skrbí, da bo koncert s šaljivimi prizori, katere uprisore omenjena gospoda, zadovoljili popolnoma cenjene obiskovalce. Prosimo torej slavno občinstvo za množično obisk.

— Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev, žganječnikov in izkuharjev v Ljubljani ima v torek, dne 24. oktobra točno ob treh popoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ isredni občni zbor. Na dnevnem redu je točka: „Bolniška blagajna za člane zadruga“ v službu, da ta občni zbor radi prepisuje udeležbe ne bi bil sklepšen, vrši se drugi občni zbor dne 7. novembra 1905 ravno tam, ob isti uri in s istim dnevnim redom.

— Moderne poskušnje gašenja ognja. Paše se nam: Že leta se z vso silo strmi za tem, kako bi se našlo sredstvo za uspešno gašenje ognja. Trdka aparatov „Minimax“ na Dunaju hoče rešiti ta problem s svojim ročnim ognjegašnim aparatom „Minimax“ in bode proizvajala jutri, v soboto popoldne ob 4 uri v Tivoliju na travniku ob Lattenmanovem drevoredu po svojem glavnem reprezentantu gosp. Medvedu gasilno poskušnjo na gorečih predmetih pred takojšnjimi obilastmi in veemi, ki so zanimali za to stvar. Dostop je vsakemu prost. Gasilna poskušnja je v vsakem oziru zanimiva. Aparat se odlikuje z naravnost preenotljivo lahko priročnostjo in je zaradi tega izključeno vsako odpozevanje aparata, ker ni nobene cevi, nobenega bata in sploh nobenega mehanizma. Ulares na gumb, ki se nahaja na bazi, provzroči delovanje aparata, ki brizga avtomatično 12 do 14 metrov v daljavo. Vsi gradovi, grašine in vodstva dvornih lovov Njega Velikanstva cesarja so se že preskrbeli proti požarni nevarnosti z „Minimax“ aparati in jih imajo deloma tudi že vse železnice, deloma so si jih že naročile. Ravno tako so si ta aparat omislili mnogi industrijalci, trgovci, privatne osebe kakor tudi razne grašine in drugi veliki posestniki. Juna železnica je kupila n. pr. 4000 kemačev „Minimax“ in družba ima okoli 900 priznanj prve vrste, ki vsa prišajo o eminentni vrednosti tega novega aparata za gašenje ognja. Priporočljivo je na vsak način, da se vsak prepriča na lastne oči, kaj smore „Minimax“ aparat. Raznateljstvo in prodajo tega aparata je pravzaprav za Kranjsko edinole gosp. Adolf Tambornino.

— Požar. Danes zjutraj ob 1/3 uri je začelo goreti v Bzoviku pri posestniku Mojskrcu valgo Kebur. Zgoraj je hiša, hlev in shramba. Bizoviški požarni brambci se je zahvaliti, da se požar ni razširil še na sosednja poslopja.

— Čast je kradel klerikalni ognjeglaš Jurij Petek iz Lukovice. Že sodišče na Brdu mu je naložilo zaporno kazen; a ker je Petek prepričan, da on kot „čistna izjava“ ne more biti kaznovan za svoje prestopke, je stvar „naprej gnila.“ A tudi ljubljanski sodniki so bili tako kruti, da so ga povabili na 8 dnevni rido. Ali se bo Petek spametoval z taj? Kako neki, ko je pa prepričan, da mu drugi krivice delajo!

— Časten večer so priredili državni uradniki v Postojni dež. sodnemu svet. g. Leopoldu Žužku ob priliki podelitve viteškega križca Frano Jozefovega reda.

— Štajerski deželni proračun za leto 1906 izkazuje 26.867.260 K potrebščin in 15.171.047 kron pokritja, potentakem primanjkljaja 11.696.213 K. Potrebščine so narasle od lanskega leta skoraj za celi milijon K. Kopališči Rogaska Slatina in Dobrna so tudi lani nesli deželi lepe dobičke, in sicer Slatina 92.000 K, Dobrna pa 3000 K.

— Obsojeni slovenski rudarji v Ljubnem. Pred porotniki v Ljubnem je bila dvadnevna obravnava proti slovenskim rudarjem: Stiplošek, Žnidarič Felician in Belak, kiso v pretepu ubili nekega Lendia. Obsojeni so bili Stiplošek v 7 letno, Žnidarič Felician v 2 letno in Belak v 10 mesečno ječo.

— Redek tat. Josip Danič iz Križevcev na Hrvaškem je vlomil v Mariboru v neko sobo in pobral ondi iz dveh kovčegov več vrednostnih reči. Tat je za zapustil listek, na katerega je napisal, kaj je vsel, da potuje v Nemčijo in da kmalu povrne vso škodo. Naposled se je šel podpisal. Da policija ni čakala, da bi Danič odpotoval v Nemčijo in od tam povrnil storjeno škodo, ni treba še posebej poudarjati.

— Kaplan s puško. Pri usmiljenih bratih v Gradcu je umrl 28letni kaplan Fr. Čuček, ki so se s svojo lovsko puško vsled neprevidnosti obstrčili.

— V Muro je skočila v Gradcu 14letna dekla Marija Cafuta, doma iz Hajdinja pri Ptuj, ker jo je ljubček zapustil v drugem stanju. Potegnili so jo sicer iz vode, a je hudo bolna, da so jo prepeljali v bolnišnico.

— Cerkveni tat prijet. V Luznici na Koroskem je pred nekaj dnevi neznan tat vlomil skozi cerkveno okno in ispraznil vse pulije, v katerih je bilo okoli 120 K denarja. Žandarmerija je prišla tatu na sled, ko je plačal liter vina s samimi vinarji, katerih se je držal lep. Tat je neki Nemes Omann iz Luznice. Vlom je izvršil s nekim Italijanom iz Kraljevine, a ta je popihal brž domov, ker mu je smrdel koroški zrak. Italijanska policija je tudi že njega spravila v varnost.

— Nov nemški dnevnik v Pulju. V Pulju je sodel izhajati nov nemški dnevnik, ki ima ime »Polaer Morgenblatt«. Da je napolnjen predvsem s frazami, katere so v toliki meri blišče v vsakem nemškem časopisu, ni nič novega. Nekako čudno pa zveni besedjenje o nalogi, ki si jo je nadel ta list. Ta naloga — pravi list — je jasna, ker »raste von iz razmera«, pod katerimi žive in trpe »nemški in drugi domoljubni misleči krogi.« No, ta jasna naloga je vendar precej nejasna. Na prvi pogled pa lahko spoznamo, da je ustanovitelj nemškega dnevnika v Pulju delo avstrijskega sistema, ki hoče pospeševati namene Drang nach Süden in da je novemu listu resničen namen: pospeševanje organizacije prodiranja nemštva na jug monarhije. Trditve novega lista, da ima puljski Nemes in »ravno on glavno zaslogo na naglem in mnogo obetajočem preevitvanju mesta avstro-ogrške vojne pristanišča«, pa kaže na isto nemško visoko domišljijo, ki si je v svesti, da če bi Nemes ne bilo v Avstriji, bi Avstrija sploh ne obstajala. Res, kot taka bi gotovo ne obstajala, pač pa kot država, kjer bi imeli tudi Slovani, ki tvorijo večino, svoje pravice, a ne samo kruti dolžnosti!

— Mlad rešitelj. O ti večerajšnji notici smo bili napačno poučeni. Janko Jeglič in Fran Novak nista bila v Gradščici v nikakoli smrtni nevarnosti, ampak sta stopila le s stopnicjo nekoliko v vodo. Ko bi bilo kaj hujšega, bi bili dati gotovo prvo pomoč starši, ki so to otroško igro videli. Smrtno nevarnost si je menda predstavljal iz gotovih vzrokov le mladi Andlovic sam, ki bi bil pa težko »mož« za to, da bi jo prečel.

— Ljubljanska društvena godba priredi jutri sveder koncert v »Narodni kavarni« (Gospodske ulice). Začetek ob 9 uri. Vstopnina prosta.

— Corrigendum. Včeraj smo priobčili notico pod naslovom »Sodni tolmači za Poljskavo«, kar se ima praviloma glasiti »Sodni tolmači za Središčem«, katero ime je v celi notici rabiti mesto napačnega »Poljskava«.

*** Najnovejše novice.** — Car je zbolel za influenco.

— Pri narodnem gledališču v Budapešti je imel dosedaj dvor ložo za letnih 8000 K. Lotos se najemina ni več obnovila, ker se je v sadnjem času igrala v gledališču igra, ki ostro kritikuje življenje na dvoru ter je neki lažji govoril besede, ki jih običajno rabi cesar pri sprejemih.

— Prince Albert Belgijski je pri Augsburgu s svojim avtomobilom povozil štiri osebe, ki so vse hudo ranjene.

— Velikemu knezu Cirilu se je zaradi njegove poroke odtegnila tudi apenaza ter ne sme več stopiti na ruska tla.

*** Nove pisemske znamke.** Koncem tekočega meseca izidejo v Italiji nove pisemske znamke, ki jih je risal profesor Michetti. Znamke imajo kraljevo podobo v profilu. Kralj je v generalni uniformi brez pokrivala. Pri različnih znamkah se menjava ozadje. Znamke, ki bodo nadomestovale sedanje zdesne po 20 centezimov, kažejo morje v vzhajajočem solncem. Druge imajo pokrajino z vlakom, planinsko pokrajino, ladjo, brzojavni drog ali pa — postajo za brezšični brzojav.

*** Modra glava.** Ko so se avgusta meseca pehajali Rusi in Japonci za mir in so Japonci sahtevali cele štiri milijarde vojne odškodnine, katere Rusi niso hoteli dati in je pozneje tudi dali niso, našel se je na francoskem moder mož bistro glave in našel pot, po kateri bi Japonci dobili sahtevane štiri milijarde, ne da bi se bilo treba Rusom radi tega kaj jeziti. Štiri milijarde: ali je to kakšen denar za vse semeljske prebivalce, katerih se splošno soni na najmanj 1.500.000.000 oseb? Vsek izmed teh izda na dan za svoje preživljenje 20 st; ako se izmed teh požrešnih semeljskih prebivalcev vsak postli le štiri dni, imamo v trenutku 6 milijard denarja. Štiri milijarde so dalo Japoncem, ostali snesek dveh milijard se pa uporabi za koristne namene. Ker nekateri niso vajeni posta in ker se marsikdo zaradi

svojega posta ne more štiri dni zaporedoma postiti, je predlagal modri mož, naj bi se postilo vsa šlovestvo gotovih preledkih. »Ljudje so se postili že večkrat iz manj plemenitih vzrokov«, je trdil globoki mislec. Bistroumež je pa pri tem pozabil, da bi bilo treba računati s africanskimi divjaki, ker ta gospoda gotovo ne bi bila voljna postiti se iz čistega šlovestvoljba. Dvjak se rodi od raznih africanskih rasikovalec in mu ni potreba nakupovati si na trgu svojih potrebščin in še enkrat nima nobene ledi si še ne bo prihranil potrebnih 20 st; naposled bi bilo pa treba pri tej nakladi respektirati tudi Japonce, ki bi gotovo ne bili pri volji postiti se za vojno odškodnino, katero so upali dobiti od sovratnega sosedu. No, ruska diplomacija je odpomogla postu celoga šlovestva s tem, da ni plačala niti enega st vojne odškodnine.

*** Ženska ljubosumnost.** Na originalen način je gospa Suzana Raddjeva v Filadelfiji skušala svetostbo svojega moža. Imenovana Suzana, katere mož je mesar, je bila namreč nepopisno ljubosumna. V juliju je pa nepridekavano odpotovala v Atlantic City, in si tam izposodila kopelno obleko, kakor da bi se hotela zabavati na obrežju. Od tam se pa ni več vrnila in ko so potem našli njeno navažno obleko v kabini, so bili vsi prepričani, da je utonila. Dan za dnevom so preiskovali obrežje, toda vse iskanje je bilo zaman. Končno so raspisali 500 dol. nagrade, katero bi dobil oni, ki bi našel njeno truplo. Toda tudi to ni pomagalo. Maelo nedeljo je pa Raddjeva prišla z vso svojo rodbino v cerkev in tukaj svojim znanam naznanila, da je bila na svojega moža zelo ljubosumna. Najbolje bi ga pa zamogla opozovati, ko bi on vedel, da nje ni več na svetu. Radi tega se je navidezno potopila. Dva meseca je opazovala svojega moža in vasko njegovo početje, toda pri tem ni našla ničesar, radi česar bi morala biti ljubosumna. Mayor mesta Atlantic City pa zahteva sedaj po vračilo stroškov, katere je imelo mesto s iskanjem njenega trupla.

*** Boječ ženin in dostojno dekle.** Nek dunajski časopis, ki daje v svoji listnici uredništva na razna vprašanja dobre svete, je dobil nedavno sledeče pismo: »Že tri leta obdajem s svojim ženinom, a vedno me še vika; moj ženin je namreč tako boječ in sramežljiv. Prosim odgovorite mi takoj pod »sredna nevesta«, ali sme dostojno dekle reči svojemu ženinu, naj jo vendar tika. Pripomni le še moram, da imam od njega že enega otroka. Vaša hvalažna bralka« (sledí ime in naslov).

— Stvarnikov pomočnik. Ko je nedavno v nekem nemškem mestu glasbeno društvo proizvajalo na koncertu Haydnovo »Stvarjenje«, je pri vajah in pri koncertu samem neki delavec prenašal in postavljaj stola itd. Po koncertu je poslal društvu sledeči račun: »Tri dni pomagaj pri stvarjenju, znaša 950 mark.«

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Ljuberniv prijatelj, Janez Franta je hlapec pri Bolafiu v Spodnji Šiški in ima veliko prijateljev. Med te je prištevaj Franta do slei tudi ključavničarja Štefana Minih, s katerim je 13. avgusta pil pri Kankertu v Šiški. Došim je bil Franta vesel in se zabaval, kot je pri Kankertu vedno dosti zabave, opazil je Minih, da Franta nima ure seboj. Htro se je poslovil, odšel na Frantovo stanovanje, vzal tam tega uro, jo prodal s verižico vred za 14 kron in ta denar zapil. Franta je pa zvedel za prijateljevo delo, pa je Minih poklical pred sodišče, ki mu je naložilo tri dni kasni in en post. Da se prijateljstvo oživi, mora povrniti Franti škodo. Katera izmed teh dveh točk se izvrši, je odvisno od teka časa, vendar bi se o izvršitvi prve dalo precej dvomiti.

Is sakonskega življenja. Poslovodja Ivan Komatiš ima v Šmartnem pri Kranju dobrega prijatelja v osebi ondotelega župnika g. Šarea. Ko prijateljstvo je israbil Komatiš 4 t. m., ko se je pri župniku narokal vina in brinovca v toliki meri, da ga je bil do vrha sit. Prigugal se je sveder domov. Viniki in brinovski duhovi so se mu začeli mešati po glavi in se kregati med seboj. Komatiš je pa mislil, da se krega njegova žena, zato je porabil svojo moč nad njo in jo oklofotal v snamenju svcoe jeze, da je revica padla na tla in se pobila. Na pomoč poklicano sodišče je podelilo možu za sedaj le oster ukor, ker se ženi smili mož, da bi zaradi nje moral iti med grešnike in bi potem morda prišel še hujši raspor v zakon.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 20. oktobra. V današnji seji deželne zboru so dr. Lu-e-ger in tovariši vložili nujni predlog za splošno, enako in direktno volilno pravico, ki se naj uvede pod gotovimi omejitvami in garancijami v varstvo spec. interesov. O predlogu se je vnela obširna debata, ki se je končala s tem, da se je najnost sprejela. O meritu se še razpravlja, vendar pa ni nobenega dvoma, da se predlog tudi v meritornem oziru sprejme.

Dunaj 20. oktobra. Novoime-novani ogrski ministri dospo danes semkaj in ostanejo en dan tukaj. Jutri bo cesar zaprisegel one ministre, katerim je bilo podeljeno dostojanstvo tajnih svetnikov.

Praga 20. oktobra. Pri dopolnilni volitvi v državni zbor iz splošne kurije v Libereh je bil izvoljen dr. Viktor Adler.

Brno 20. oktobra. Pri dopolnilni volitvi deželnega poslanca iz skupine veleposestva je bil enoglasno izvoljen kompromisni kandidat opat Karašek.

Lvov 20. oktobra. Demonstracija pred deželnim zborom v prileg splošni volilni pravici bo, ako se sedi po pripravih, velikanska. Tudi železničarji in vozniki se udeleže demonstracije.

Budimpešta 20. oktobra. Mesto Dobrecin se je pritožilo, da se pri vojaških mašah svira cesarska pesem. Poveljnik 4. voja v Budapešti je vsled tega odredil, da morajo biti v bodoče vojaške maše le v garnizijski cerkvi.

Pečuh 20. oktobra. Redarstvo je prijelo večjo družbo, ki je ponarejala bankovce. Zločinci so bolgarski vrtnarji, ki so dobivali bankovce z Bolgarskega. V katerem kraju je bila ta »tovarna« bankovcev, se še ni moglo dognati.

Cetinje 20. oktobra. Uradni list zavrača vest, da je Črna gora od Italije dobila 40 topov v dar, ter pravi, da je črnogorska vlada topove kupila pri neki italijanski tvrdki.

Minsk 20. oktobra. Tu je 800 delavcev priredilo hrupno demonstracijo, da je moralo posredovati vojaštvo, ki je delavce razgnalo in več oseb ranilo.

Petrograd 20. oktobra. Car je dovolil s posebnim ukazom, da se sme poljski in litavski jezik rabiti v privatnih šolah v carstvu kot učni jezik, samo zgodovina se mora poučevati v ruščini.

Petrograd 20. oktobra. Vse je pripravljeno, da napoči splošni štrajk na vseh ruskih železnicah.

Riga 20. oktobra. Ker se je dijaškega shoda na politehniku udeležilo tudi mnogo neakademikov, je akademični senat zavod zatvoril na nedoločen čas.

Berolin 20. oktobra. Admiralu Birilevu se je posrečilo carja pregovoriti, da je uničil ukaz, s katerim je hotel odvzeti svojemu bratrancu Cirilu, ki se je na them poročil z ločeno kneginjo kobursko, Melito, naslov velikega kneza.

Berolin 20. oktobra. Ko se je cesar Viljem peljal iz katedrale, kjer si je ogledal neka nova umetniška dela, je trčil s svojim vozom ob avtomobil, ki mu je prišel nasproti. Ker je avtomobilist še pravočasno odprl zavor, ni bila kolizija prehuda. Poškodovan ni bil nihče.

Berolin 20. oktobra. Knez Bülow pride prihodnji mesec v Gornjo Italijo obiskat ministra Tittonija.

London 20. oktobra. Minister zunanjih zadev je brzojavil španskemu poslaniku v Tangerju, naj izpuste mavrskega roparja Valienta, ker le pod tem pogojem hočejo roparji izpustiti oba ujeta angleška častnika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 19. oktobra 1906.

Maloobsejni papirji.	Dinar	Blago
4% majeva renta	100-15	100-35
4% srebrna renta	100-—	100-30
4% avstr. krona renta	95-85	96-05
4% zlat	119-30	119-50
4% ogrska krona	95-85	96-05
4% zlat	114-40	114-60
4% posojilo dežele Kranjske	100-60	101-60
4% posojilo mesta Spiljet	100-60	101-60
4% Zadar	100-—	100-—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100-40	101-40
4% češka. dež. banka k. a.	100-—	100-55
4% z. e.	100-—	100-20
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	100-60	101-60
4% pešt. kom. k. o. s.	100-60	101-60
4% 10% pr.	168-10	167-—
4% zst. pisma Innerst. hr.	100-60	101-60
4% ogrske cen.	100-—	100-40
4% dež. hr.	100-—	100-40
4% z. p. ogr. hip. ban.	100-—	100-85
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-—	101-—
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-90	100-—
4% prior. dol. žel.	99-90	100-—
4% juž. žel. kup. 1/2%	317-25	319-25
4% avst. pos. za žel. p. o.	101-45	102-45

Brečke od 1. 1860/1.	190-85	192-85
1864	297-—	299-—
1868	162-80	164-50
zem. kred. I. emisije	301-—	311-—
II.	302-—	313-50
ogr. hip. banke	564-50	572-50
arške a. fra. 100-—	109-—	111-—
turške	145-80	146-80

Banjska	25-—	27-—
Kreditne	472-—	482-—
Inomotske	74-—	84-—
Krakovski	91-—	98-50
Ljubljanske	65-—	70-50
Avst. rud. križa	53-—	55-—
Ogr.	34-—	36-—
Rudolfove	60-—	64-—
Saleburške	74-—	78-—
Dunajske kom.	53-8	54-4

Debitne	117-05	119-05
Žužne železnice	676-75	677-75
Državne železnice	1849-—	1849-—
Avstr.-ogr. banke delnice	675-25	676-25
Avstr. kreditne banke	788-—	787-—
Ogrske	247-25	247-75
Živnostenske	677-—	682-—
Premogopok v Mostu (Ruz.)	538-50	539-50
Alpanske montan	2760-—	2770-—
Prake žel. ind. dr.	549-—	550-—
Rima-Muranyi	296-—	297-—
Trbovjske pred. družbe	580-—	583-—
Avstr. orožne tov. družbe	157-—	160-—
Češke sladkorne družbe	157-—	160-—

Valute	11-36	11-40
10 franki	19-16	19-19
10 marke	23-49	23-57
Severajns	24-—	24-08
Marke	117-50	117-70
Laški bankovci	95-70	95-90
Rubli	254-—	255-—
Dolarji	84-—	85-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dec 20. oktobra 1906.

Pšenica	za oktober	za 100 kg. K	16-28
Pšenica	april 1906	100	16-78
Rž	oktober	100	13-33
Rž	april	100	13-94
Koruz	maj 1906	100	13-36
Oves	oktober	100	13-43
"	april	100	13-36

Neizpremenjeno.

Meteorologično poročilo

Priloga čas. morjem 5063. Srednji mesni tlak 756-9 mm.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vet. v m	Nebo
19	8. zv.	737-9	2-1	sl. svzhod	jarno
20	7. zv.	735-5	— 14	brevet. megla	
"	8. zv.	732-9	8-0	sl. svzhod	del. oblak.

Srednja dnevna temperatura: 35°, normala: 99°. Padavina v mm 0-0.

Sprejme se takoj dober brivski pomočnik.
M. Podkrajšek, brivec v Ljubljani. 3403-1

Ravnokar je izšla KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupreteklem času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda.“)

Ta povest je jako zanimiva ter izborna opisuje dogodke neke koristke iz časa Mondheimovega gledališkega ravnateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani
Prešernove ulice.

Važno za vsako gospodinjstvo!

Če hočete žgano kavo z velearomatičnim okusom, močjo in izdatnostjo, kupujte samo žgane kave, ki spajajo vse te vrline, namreč kave

Prve ljubljanske velike pražarne za kavo
KARLA PLANINŠKA na Dunajski cesti, nasproti kavarne „Evropa“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo dr. železnice v Ljubljani.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Lino, na Dunaj via Amstetten, — Ob 7. uri 5 m s jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Muran, Maierndorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Lino, Budejovice, Plzen, Marijane v. Hrb., Francove v. Hrb., Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Ljubno, Selthal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curich, Zeneva, Paris, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budejovice, Plzen, Marijane v. Hrb., Francove v. Hrb., Karlove v. Hrb., Prago, (v Prago direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda), — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m s jutraj osebni vlak v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m s večer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m s jutraj osebni vlak s Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Lino, Steyr, Isl., Ansee, Ljubno, Celovec, Mali Glodnitz, Beljak, Ob 7. uri 12 m s jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak s Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (iz Prago direktni voz I. in II. razreda), Francove v. Hrb., Karlove v. Hrb., Hrb., Marijane v. Hrb., Plzen, Budejovice, Lino, Steyr, Paris, Zeneva, Curich, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Malega Glodnitza, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m s večer osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murana, Malega Glodnitza, Celovca, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling iz Steyra Lino, Budejovice, Plzen, Marijanih varov, Heba, Francovih varov, Praga, Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m s jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 36 m s večer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE dr. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 23 m s jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m s večer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — PRIHOD V LJUBLJANO dr. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m s jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m s večer Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas se za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Za 20 gld.

Zimska suknja, gorko podvečena, x jesenska obleka, vsakršne barve, x zimske hlače, črtaste, x modni telovnik posebej. Povrh dobro idoča nikljasta remontoarna ura.

Za 20 gld.

Jesenska ali zimska jopica, x pelerina, x suknjeni kostum, x bluza. Povrh dobro idoča nikljasta remontoarna ura.

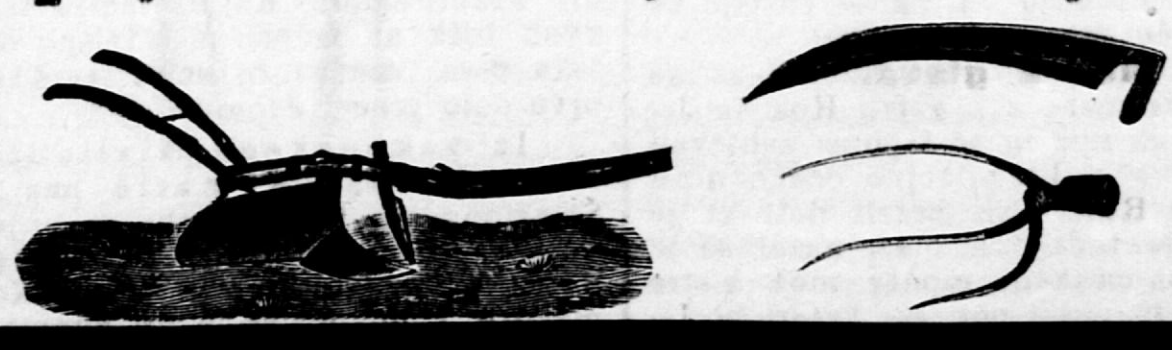
Zunanja naročila se izvršujejo po povzetju ali če se pošlje denar naprej.

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, na Mestnem trgu šte. 5.

Ernest Hammerschmidta nasledniki
MADILE, WUTSCHER & Ko.
trgovina železnin in kovin
Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.
Velika zaloga
poljedelskih strojev in orodja.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazumnostnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt s smernjskimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 31,865,386-80 K izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737,159-57 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseslovenske narodne uprave.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarno so v lastnej bančni hiši v Gospodarskih ulicah šte. 12.

Potnik

ki bi hotel potovati za dobro vpeljan predmet in je že potoval, se sprejme.

Ponudbe pod „3000“ na glavno pošto v Ljubljani. 3355-2

Proda se iz proste roke ali pa se odda v najem

nadprillična hiša

v Rožni dolini št. 170 pri Ljubljani. V hiši se nahaja prodajalnica, 3 sobe, 2 kuhinji, klet, pralnica in ne koliko vrta. 3363-3

Vsako soboto

se dobijo 3319-2

v restavraciji Rasberger pri jubilejskem mostu

domače jetrne in krvave

klobase.

Fina kuhinja.

Točijo se tudi dobra prirodna vina. — Zmerne cene.

Vabilo k

poizkušnemu grašenju ognja z „Minimaxom“

v soboto, 21. t. m., ob 4. popoldne na travniku ob Lattermannovem drevoredu.

Družba za gradnjo aparatov „Minimax“ na Dunaju.

Ravnokar izšlo:

Ravnokar izšlo:

Nemško-slovenski ročni besednjak

spisal Anton Janežič.

Četrta predelana in pomnožena izdaja.

Predelal Anton Bartel.

1905.

2362-7

Cena: broš. K 6-—, v polusnje vezani knjigi K 7-20.

Dobiva se

v Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergovi knjigarni v Ljubljani.

